

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2007. gada 13. februārī*

Lieta T-256/04

Mundipharma AG, Bāzele [Bāle] (Šveice), ko pārstāv F. Nīlsons [*F. Nielsen*],
advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko
sākotnēji pārstāvēja B. Millers [*B. Müller*], pēc tam G. Šneiders [*G. Schneider*],
pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece un persona, kas iestājusies lietā
Pirmās instances tiesā, —

* Tiesvedības valoda — vācu.

Altana Pharma AG, Konstance (Vācija), ko pārstāv H. Bekers [*H. Becker*], advokāts,

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 1004/2002-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Mundipharma AG* un *Altana Pharma AG*.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 28. jūnijā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 22. novembrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 22. novembrī,

pēc tiesas sēdes 2006. gada 24. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1998. gada 7. oktobrī persona, kas iestājusies lietā, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojā (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt vārdisku apzīmējumu "RESPICUR" (turpmāk tekstā — "reģistrācijai pieteiktā preču zīme", pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).
- 2 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 5. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "elpošanas slimību ārstniecības līdzekļi".
- 3 1999. gada 7. jūnijā šis reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 45/1999.
- 4 1999. gada 1. septembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Iebildumu pamatā bija Vācijas vārdiska preču zīme Nr. 1155003

“RESPICORT”, kas 1989. gada 21. augustā tika pieteikta reģistrācijai un 1990. gada 1. martā reģistrēta attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 5. klasē atbilstoši Nicas nolīgumam un atbilst šādam aprakstam: “farmaceitiskie un sanitārie līdzekļi; plāksteri” (turpmāk tekstā — “agrākā preču zīme”).

- 5 Ar 2002. gada 30. oktobra lēmumu Iebildumu nodaļa iebildumus noraidīja. Tā uzskatīja, ka prasītāja nav iesniegusi nedz pierādījumu par savām īpašuma tiesībām uz agrāko preču zīmi, nedz arī tās izmantošanas pierādījumu. Turklāt Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi sajaukšanas iespēja nepastāv.
- 6 2002. gada 12. decembrī prasītāja par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju.
- 7 Ar 2004. gada 19. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) Apelāciju otrā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu būtisku formas prasību pārkāpuma dēļ, bet tomēr iebildumus pilnā apmērā noraidīja.
- 8 Apstrīdētajā lēmumā Apelāciju padome uzskatīja, ka Iebildumu nodaļai iebildumi nebija jānoraida tādēļ, ka trūka agrākās preču zīmes īpašuma tiesību pierādījuma. Turpmāk tā uzskatīja, ka prasītājai nav izdevies pietiekamā mērā pierādīt agrākās preču zīmes izmantošanu un ka vērā ir jāņem vienīgi izmantošana attiecībā uz “dozēšanas aerosoliem, kas iekļauj kortikoīdus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes”, ko persona, kas iestājusies lietā, neapstrīd. Attiecībā uz sajaukšanas iespējas esamību Apelāciju padome konstatēja attiecīgo preču identitāti un noteiktas līdzības esamību, ko tomēr atsver izteiktas abu konfliktējošo apzīmējumu atšķirības. Tā uzskatīja, ka konkrētās sabiedrības daļas, uz ko ir vērsta agrākā preču zīme un reģistrācijai pieteiktā preču zīme, sakrīt vienīgi profesionāļu sabiedrības līmenī, kura tādējādi veido konkrēto sabiedrības daļu izskatāmajā lietā. Ievērojot konstatētās atšķirības, Apelāciju padome secināja, ka starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi sajaukšanas iespēja nepastāv.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 9 2005. gada 10. novembrī Pirmās instances tiesa lūdza lietas dalībniekus atbildēt uz dažiem jautājumiem. Lietas dalībnieki uz Pirmās instances tiesas jautājumiem atbildēja noteiktajā termiņā.
- 10 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 11 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 12 Persona, kas iestājusies lietā, pievienojas ITSB prasījumiem.

Par pieņemamību

- 13 Savos rakstos gan prasītāja, gan arī persona, kas iestājusies lietā, noteikti norāda uz rakstveida dokumentiem, ko tās iesniedza iebildumu procesā ITSB. Persona, kas iestājusies lietā, atsaucas arī uz pamatojumu, kas ir iekļauts Iebildumu nodaļas un Apelāciju padomes lēmumos.
- 14 Šajā sakarā ir jānorāda, ka atbilstoši Tiesas Statūtu 21. pantam un Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam prasības pieteikumā jābūt kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Saskaņā ar judikatūru, šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību un Pirmās instances tiesai lemt par prasību, attiecīgajā gadījumā — bez citas papildu informācijas. Turklāt Pirmās instances tiesa ir nospriedusi, ka, ja prasības pieteikuma tekstu var pamatot ar atsauci uz noteiktām daļām no tam pielikumā pievienotajiem dokumentiem, tad vispārēja atsaukšanās uz citiem rakstveida dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar atsvērt būtisku elementu trūkumu prasības pieteikumā, un ka Pirmās instances tiesai nav jāaizstāj lietas dalībnieki, cenšoties pielikumos sameklēt atbilstošus elementus (skat. Pirmās instances tiesas 1993. gada 29. novembra rīkojumu lietā T-56/92 *Koelman/Komisija, Recueil*, II-1267. lpp., 21. un 23. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 21. marta spriedumu lietā T-231/99 *Joyson/Komisija, Recueil*, II-2085. lpp., 154. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī judikatūra ir attiecināma arī uz atbildes rakstu, ko iesniedz otrs iebildumu procesa Apelāciju padomē dalībnieks, kurš lietā Pirmās instances tiesā ir iestājies saskaņā ar Reglamenta 46. pantu, kas intelektuālā īpašuma lietās ir piemērojams atbilstoši Reglamenta 135. panta 1. punkta otrajai daļai (Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. jūlija spriedums lietā T-115/02 *AVEX/ITSB — Ahlers* (“a”), Krājums, II-2907. lpp., 11. punkts).
- 15 Prasības pieteikums un personas, kas iestājusies lietā, atbildes raksts, ciktāl ar tiem tiek norādīts attiecīgi uz prasītājas un personas, kas iestājusies lietā, ITSB iesniegtajiem rakstveida dokumentiem, kā arī uz ITSB Iebildumu procesa ietvaros

pieņemtajiem lēmumiem, ir nepieņemams, jo tajos ietverto vispārējo atsaukšanos nevar saistīt ar pamatiem un argumentiem, kas ir izvirzīti attiecīgi prasības pieteikumā un personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstā.

Par lietas būtību

- 16 Prasītāja izvirza vienu pamatu par to, ka Apelāciju padome, secinot, ka starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi sajaukšanas iespēja nepastāv, ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Būtībā prasītāja pamatojas uz pieciem elementiem, tas ir, preču, kas tiek ņemtas vērā saistībā ar agrāko preču zīmi, ierobežošanu, konkrētās sabiedrības daļas noteikšanu, apzīmējumu līdzību, agrākās preču zīmes atšķirtspēju un to, ka sajaukšanas iespējas starp tiem pašiem apzīmējumiem esamību konstatēja *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vācijas Patentu un preču zīmju birojs).

Par preču, kuras uzskata par segtām ar agrāko preču zīmi, ierobežošanu un preču līdzību

Apstrīdētais lēmums

- 17 Apstrīdētā lēmuma 31. punktā Apelāciju padome uzskatīja, ka, atbildot uz personas, kas iestājusies lietā, lūgumu, kas tika iesniegts saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu, prasītāja nav iesniegusi pierādījumu, ka agrākā preču zīme tikusi faktiski izmantota Vācijā. Tā secināja, ka, vērtējot sajaukšanas iespējas esamību, par

precēm, ko sedz agrākā preču zīme, ir uzskatāmas tikai tās, par kurām persona, kas iestājusies lietā, faktiskās izmantošanas pierādījumu nav pieprasījusi, tas ir, — “dozēšanas aerosoli, kas iekļauj kortikoidus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes”.

Lietas dalībnieku argumenti

- 18 Prasītāja Apelāciju padomes secinājumu, ka agrākās preču zīmes faktiskā izmantošana nav pierādīta, neapstrīd. Tam tā esot, Apelāciju padome, uzskatot, ka agrāko preču zīmi ņem vērā drīkst vienīgi tiktāl, ciktāl tā sedz “dozēšanas aerosolus, kas iekļauj kortikoidus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes”, esot nepamatoti ierobežojusi prasītājas ekonomiskās rīcības brīvību. Šāda pieeja agrākās preču zīmes aizsardzību ierobežojot ar faktiski tirgojamām precēm. Līdzīgos gadījumos Vācijas judikatūrā esot atzīts, ka nav pamata ierobežot aizsardzību ar precēm, ko izsniedz vienīgi pēc receptes.
- 19 Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka būtu jāpieņem, ka agrākās preču zīmes izmantošana attiecībā uz “elpošanas slimību ārstniecības līdzekļiem” ir pierādīta. Faktiski Pirmās instances tiesas 2005. gada 14. jūlija sprieduma lietā T-126/03 *Reckitt Benckiser* (Spānija)/ITSB — *Aladin* (“ALADIN”) (Krājums, II-2861. lpp., 45. un 46. punkts) izpratnē šī grupa esot atsevišķa vispārējās kategorijas “ārstniecības līdzekļi” apakškategorija.
- 20 ITSB pievienojas prasītājas nostājai un uzskata, ka, ņemot vērā iepriekš minēto spriedumu lietā “ALADIN”, apakškategorijas ir jānosaka atkarībā no attiecīgās preces terapeitiskajām indikācijām. Šajā sakarā tas uzskata, ka “elpošanas slimību ārstniecības līdzekļi” ir atbilstoša apakškategorija.

- 21 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka, ciktāl prasītājam vienmēr ir iespēja Vācijā tirgot jaunas preces ar agrāko preču zīmi, tās ekonomiskā brīvība nav ierobežota. Attiecībā uz sprieduma lietā "ALADIN" piemērošanu šajā lietā tā uzskata, ka atbilstoša apakškategorija ir "glukokortikoīdi".

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 22 Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkts nosaka:

"2. Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma agrākas Kopienas preču zīmes īpašnieks, kas iesniedzis savus iebildumus, apliecina, ka piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu, vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus, ar nosacījumu, ka agrākā Kopienas preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Ja šāda apliecinājuma nav, iebildumus noraida. Ja agrākā preču zīme ir izmantota tikai saistībā ar daļu preču vai pakalpojumu, uz ko tā ir reģistrēta, iebildumu izskatīšanas nolūkos uzskata, ka tā ir reģistrēta tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem.

3. Šā panta 2. punktu piemēro attiecībā uz 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām agrākām preču zīmēm, aizvietojojt izmantošanu Kopienā ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kur agrākā preču zīme ir aizsargāta."

- 23 Saskaņā ar judikatūru no iepriekš minētajām normām izriet — ja preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz preču vai pakalpojumu kategoriju, kas ir pietiekami plaša, lai tās ietvaros varētu nošķirt vairākas iespējami neatkarīgas apakškategorijas, preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījums attiecībā uz daļu no šīm precēm vai pakalpojumiem iebildumu procesā nodrošina aizsardzību tikai vienai vai vairākām no apakškategorijām, kas aptver preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem preču zīme tiek faktiski izmantota. Savukārt, ja preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas definēti tik precīzi un šauri, ka attiecīgās kategorijas ietvaros nav iespējams veikt nozīmīgu iedalījumu, tad preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījums attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem iebildumu izskatīšanas nolūkā obligāti aptver visu šo kategoriju (iepriekš minētais spriedums lietā “ALADIN”, 45. punkts).
- 24 Lai gan daļējas izmantošanas jēdziena uzdevums ir nepadarīt nepieejamas preču zīmes, kas nav izmantotas saistībā ar attiecīgo preču kategoriju, tomēr tā rezultātā agrākās preču zīmes īpašniekam nedrīkst atņemt jebkādu aizsardzību attiecībā uz precēm, kuras — lai gan tās nav pilnīgi identiskas precēm, saistībā ar kurām tas var pierādīt faktisko izmantošanu, — tomēr no tām būtiski neatšķiras un pieder vienai un tai pašai grupai, ko var sadalīt tikai patvaļīgi. Šajā sakarā ir jānorāda, ka preču zīmes īpašniekam faktiski ir neiespējami sniegt pierādījumu tās izmantošanai attiecībā uz visām iespējamām precēm, ko aptver attiecīgā reģistrācija. Tādējādi jēdzienu “daļa preču vai pakalpojumu” nevar saprast tādējādi, ka tas attiecas uz visiem analoģu preču vai pakalpojumu komerciālās izmantošanas veidiem, bet gan tas attiecas tikai uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir pietiekami atšķirīgi, lai veidotu loģiskas kategorijas vai apakškategorijas (iepriekš minētais spriedums lietā “ALADIN”, 46. punkts).
- 25 Ir jānorāda, ka, lai gan izskatāmajā lietā prasītāja agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu attiecībā uz kādām precēm nav pierādījusi, tas nemaina to, ka persona, kas iestājusies lietā, šādu pierādījumu attiecībā uz “dozēšanas aerosoliem, kas iekļauj kortikoidus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes”, nav prasījusi. Kā Apelāciju padome ir norādījusi apstrīdētā lēmuma 25. punktā, tā kā, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punktu, preču zīmes, uz ko balstīti iebildumi, izmantošanas pierādījums ir jāsniedz tikai pēc reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas lūguma, tai ir

jānosaka šī lūguma sniegt pierādījumu apjoms. Tādējādi, tā kā personas, kas iestājusies lietā, pierādījuma sniegšanas lūgumā "dozēšanas aerosoli, kas iekļauj kortikoidus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes", nebija norādīti, nav vajadzības pārbaudīt, vai attiecībā uz šīm precēm agrākā preču zīme Vācijā tika faktiski izmantota.

- 26 Turpmāk ir jāatgādina, ka agrākā preču zīme ir reģistrēta attiecībā uz "farmaceutiskiem un sanitāriem līdzekļiem; plāksteriem". Šī preču kategorija ir pietiekami plaša, lai tajā varētu izšķirt vairākas apakškategorijas, kuras var aplūkot kā neatkarīgas. Tādējādi tas, ka ir uzskatāms, ka agrākā preču zīme tika izmantota attiecībā uz "dozēšanas aerosoliem, kas iekļauj kortikoidus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes", piešķir aizsardzību vienīgi attiecībā uz minētās preces aptverošo apakškategoriju.
- 27 Apstrīdētajā lēmumā Apelāciju padome uzskatīja, ka agrākā preču zīme vērā ir jāņem tikai tiktāl, ciktāl tā attiecas uz precēm, saistībā ar kurām faktiskā izmantošana nav apstrīdēta. Tādējādi tā noteica apakškategoriju, kas minētajām precēm ir identiska, tas ir, "dozēšanas aerosoli, kas iekļauj kortikoidus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes".
- 28 Šī definīcija nav savienojama ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punktu iepriekš minētajā spriedumā lietā "ALADIN" noteiktajā interpretācijā, kurš agrākām valsts preču zīmēm ir piemērojams atbilstoši tās pašas regulas 43. panta 3. punktam.
- 29 Šajā sakarā ir jānorāda — ņemot vērā, ka patērētājs vispirms meklē preci vai pakalpojumu, kas atbilstu viņa specifiskām vajadzībām, viņa izvēles orientācijā būtiskā nozīme ir attiecīgās preces mērķim vai nolūkam. Tādējādi, tā kā mērķa vai nolūka kritēriju patērētājs piemēro, veicot katru pirkumu, preču vai pakalpojumu apakškategorijas noteikšanā tam ir vissvarīgākā nozīme.

- 30 Ārstniecības līdzekļa mērķi un nolūku parāda tā terapeitiskās indikācijas. Ciktāl Apelāciju padomes izmantotajā definīcijā nav norādīts, ka attiecīgās preces ir paredzētas veselības traucējumu ārstēšanai, un nav precizēts, kāds ir šo traucējumu raksturs, tiktāl šī definīcija uz minēto kritēriju nav balstīta.
- 31 Ir jāpiebilst, ka Apelāciju padomes izvēlētie kritēriji, tas ir, dozēšanas forma, aktīvā viela un obligātā ārsta recepte, preču apakš kategorijas noteikšanai iepriekš minētā sprieduma lietā “ALADIN” izpratnē parasti nav derīgi, jo, tos piemērojot, netiek ievēroti iepriekš minētie mērķa un nolūka kritēriji. Noteiktu slimību bieži vien var ārstēt ar vairākām zālēm, kurām ir atšķirīga dozēšanas forma un kuras ietver atšķirīgas aktīvās vielas, dažas no kurām ir pieejamas brīvā pārdošanā, bet citām ir piemērojama ārsta recepte.
- 32 No minētā izriet, ka, neņemot vērā attiecīgo preču mērķi un nolūku, Apelāciju padome preču apakš kategoriju noteica patvaļīgi.
- 33 Iepriekš minētajā 29. un 30. punktā norādīto iemeslu dēļ preču, kuru skaitā ietilpst tās, attiecībā uz kurām faktiskā izmantošana netika apstrīdēta, apakš kategorija ir jānosaka, pamatojoties uz terapeitisko indikāciju kritēriju.
- 34 Personas, kas iestājusies lietā, piedāvāto apakš kategoriju, tas ir, “glukokortikoidus”, nevar izmantot. Šī definīcija balstīta uz aktīvās vielas kritēriju. Kā ir izklāstīts iepriekš minētajā 31. punktā, šāds kritērijs pats par sevi ārstniecības līdzekļu apakš kategorijas noteikšanai parasti nav derīgs.

- 35 Turpretim definīcija, ko piedāvā prasītāja un ITSB, tas ir, "elpošanas slimību ārstniecības līdzekļi", ir piemērota, jo, no vienas puses, tā balstīta uz attiecīgo preču terapeitiskajām indikācijām un, no otras puses, ļauj noteikt pietiekami precīzu apakšskategoriju iepriekš minētā sprieduma lietā "ALADIN" izpratnē.
- 36 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka izskatāmās lietas vajadzībām agrākā preču zīme uzskatāma par reģistrētu attiecībā uz "elpošanas slimību ārstniecības līdzekļiem".
- 37 Papildus ir jāatzīmē, ka šis konstatējums neietekmē apstrīdētā lēmuma 38. punktā izteikto un lietas dalībnieku neapstrīdēto Apelāciju padomes secinājumu, ka preces, ko apzīmē abas konfliktējošās preču zīmes, ir identiskas.
- 38 Tādējādi, lai gan apstrīdētajā lēmumā ir norādīts, ka agrākās preču zīmes aizsardzība attiecas tikai uz "dozēšanas aerosoliem, kas iekļauj kortikoīdus un tiek izsniegti vienīgi pēc receptes", tajā ir pieļauta kļūda, kuras sekas ir jāpārbauda saistībā ar Apelāciju padomes veikto sajaukšanas iespējas esamības vērtējumu.

Par konkrēto sabiedrības daļu

Lietas dalībnieku argumenti

- 39 Prasītāja norāda, ka elpošanas slimību ārstniecības līdzekļi, uz ko atbilstoši tās viedoklim attiecas abas konfliktējošās preču zīmes, iekļauj, no vienas puses, tādas

preces, kas ir pieejamas brīvā pārdošanā, un, no otras puses, tās, ko izsniedz pēc receptes. Tādējādi konkrēto sabiedrības daļu veidojot gan medicīnas profesionāļi, gan arī gala patērētāji, tas ir, pacienti.

- 40 ITSB principā pievienojas prasītājas nostājai, precizējot, no vienas puses, ka vērā ir jāņem vācu patērētāji, un, no otras puses, ka gala patērētāji, kas ir pacienti, kuri cieš no kādas smagas elpošanas ceļu slimības, uzrāda uzmanības pakāpi, kura ir no vidējās līdz augstai.
- 41 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka, tā kā visus glukokortikoīdus izsniedz pēc receptes, sabiedrību, uz ko ir vērsta agrākā preču zīme, veido profesionāļi medicīnas jomā. Līdz ar to konkrētā sabiedrības daļa izskatāmajā lietā esot šī profesionāļu sabiedrība. Tā piebilst, ka, jebkurā gadījumā, izvēloties ārstniecības līdzekļus, kas ir paredzēti tādu smagu veselības traucējumu ārstēšanai kā tie, kas tiek izskatīti šajā lietā, pacienti uzrāda īpaši augstu uzmanības līmeni.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 42 Vispirms ir jāatgādina, ka, vērtējot sajaukšanas iespēju visaptveroši, ir jāņem vērā attiecīgās preču kategorijas samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs. Tāpat ir jāņem vērā fakts, ka vidusmēra patērētāja uzmanības līmenis var mainīties atkarībā no attiecīgo preču vai pakalpojumu kategorijas (skat. pēc analogijas 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā *C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, Recueil*, I-3819. lpp., 25. un 26. punkts).

- 43 Turpmāk, sekojot ITSB viedoklim, pirmkārt, ir jānorāda, ka, tā kā agrākā preču zīme ir reģistrēta Vācijā, konkrēto sabiedrības daļu veido vācu patērētāji.
- 44 Otrkārt, izskatāmajā lietā netiek apstrīdēts, ka saistībā ar precēm, uz ko attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, tas ir, elpošanas slimību ārstniecības līdzekļiem, konkrēto sabiedrības daļu veido, no vienas puses, pacienti kā gala patērētāji un, no otras puses, profesionāli medicīnas jomā.
- 45 Saistībā ar precēm, attiecībā uz kurām, kā tiek uzskatīts, ir reģistrēta agrākā preču zīme, no lietas dalībnieku rakstveida dokumentiem un to atbildēm uz tiesas sēdē uzdotajiem jautājumiem izriet, ka daži no elpošanas slimību ārstniecības līdzekļiem tiek izsniegti vienīgi pēc receptes, bet citi ir pieejami brīvā pārdošanā. Tā kā dažas no šādām precēm pacienti var nopirkt bez ārsta receptes, ir uzskatāms, ka šo preču konkrētā sabiedrības daļa ir ne tikai profesionāli medicīnas jomā, bet arī gala patērētāji.
- 46 Treškārt, vadoties pēc personas, kas iestājusies lietā, viedokļa, ir jānorāda, ka, tā kā vairākas elpošanas ceļu slimības ir smagas slimības, tad pacienti, kas no tām cieš, runājot par viņiem piemērotu zāļu izvēli, parasti ir labi informēti un īpaši uzmanīgi un apdomīgi.
- 47 Tādējādi ir jāsecina, ka konkrēto sabiedrības daļu veido, no vienas puses, vācu profesionāli medicīnas jomā un, no otras puses, vācu pacienti, kuri cieš no elpošanas ceļu slimībām un kuri parasti uzrāda uzmanības pakāpi, kas ir augstāka par vidējo.

Par apzīmējumu līdzību

Lietas dalībnieku argumenti

- 48 Prasītāja norāda, ka terminiem “respicort” un “respicur” ir ļoti liela līdzības pakāpe tādēļ, ka tie ir līdzīgā garumā un to septiņi burti ir identiski un ir novietoti tajā pašā secībā. Aplūkojot no fonētiskā viedokļa, atšķirība starp patskaņiem “o” un “u” esot ļoti vāja un līdzskaņa “t” pievienošana “respicort” beigās esot maz uztverama. Abu patskaņu skanējums esot notušēts un tādējādi to iedarbība esot līdzīga. Turklāt vācu valodā termina “respicort” pēdējais burts “t” parasti netiekot izrunāts vai tiekot izrunāts tikai vāji, jo pēdējie burti bieži tiekot “apriti”. Tādējādi pēdējais burts “t” netiekot uztverts, it īpaši tādēļ, ka “respicort” ir nevis vācu, bet gan iztēles radīts vārds, kādēļ esot ļoti iespējams, ka to izrunās bez pēdējā “t” burta. Aplūkojot no konceptuālā viedokļa, prasītāja uzskata, ka attiecīgie patērētāji nebūs tendēti konfliktējošās preču zīmes sadalīt divās daļās, tas ir, “respi”, no vienas puses, un “cur” vai “cort”, no otras puses. Tā piebilst, ka attiecīgie gala patērētāji jebkurā gadījumā nav spējīgi saprast šo elementu nozīmi.
- 49 ITSB norāda, ka attiecīgās preču zīmes ir tikai nelielā mērā līdzīgas. Šajā sakarā tas norāda, ka konkrētā sabiedrības daļa elementu “respi” uztvers kā aprakstošu un tādēļ par komerciālās izcelsmes norādi neuzskatīs. Tādējādi šis elements nevarot palīdzēt noteikt attiecīgo apzīmējumu līdzību. Profesionāļu sabiedrība un gala patērētāju daļa elementu “cort” uzskatīšot par norādi uz kortikoīdiem. Līdzīgi, tās pašas sabiedrības grupas elementu “cur” interpretēšot kā norādi uz vārdiem “cure” [kūre] vai “guérir” [ārstēt].
- 50 Turpinot ITSB norāda, ka, aplūkojot no vizuālā viedokļa, atšķirīgie patskaņi “o” un “u”, kā arī pēdējā burta “t” esamība agrākajā preču zīmē rada uztveramu atšķirību. Fonētiskajā ziņā reģistrācijai pieteiktā preču zīme beidzoties ar garu un zemu skaņu

burtu "u" un "r" kombinācijas dēļ. Turpretim agrākās preču zīmes nobeiguma elementu raksturojot ass burta "t" skanējums, kuru vācu sabiedrība izrunā. Aplūkojot no konceptuālā viedokļa, atšķirība, kas pastāv starp abu apzīmējumu nobeiguma elementiem, pēc sava rakstura esot tāda, kas iespējamās vizuālās un fonētiskās līdzības neitralizēs.

- 51 Persona, kas iestājusies lietā, principā pievienojas ITSB. Tā piebilst, ka attiecībā uz elementu "respi", kas norāda uz vārdu "respiratoire" [elpošanas], ir jāņem vērā ar šo terminu saistītā paturēšanas brīvai lietošanai saistība.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 52 Kā tas izriet no pastāvīgās judikatūras, attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību sajaukšanas iespējas visaptverošam vērtējumam ir jābūt balstītam uz šo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošus elementus (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen/ITSB — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel* ("BASS"), *Recueil*, II-4335. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 53 Saistībā ar minēto, konfliktējošās preču zīmes nodalošās atšķirības var būt tādas, kas lielā mērā neitralizē vizuālo un fonētisko līdzību. Šādi neitralizēšanai tomēr ir vajadzīgs, lai vismaz vienai attiecīgajai preču zīmei no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa būtu skaidra un noteikta nozīme, lai šī sabiedrība varētu to nekavējoties uztvert un lai otrajai preču zīmei šādas nozīmes nebūtu vai būtu pavisam cita nozīme (iepriekš minētais spriedums lietā "BASS", 54. punkts).

- 54 Tas, vai reģistrācijai pieteiktā preču zīme “RESPICUR” un agrākā preču zīme “RESPICORT” ir līdzīgas, ir jāpārbauda, ievērojot šos noteikumus.
- 55 Pirmkārt, ir jāatzīmē, ka, aplūkojot no vizuālā viedokļa, attiecīgās preču zīmes saistībā ar visiem attiecīgajiem patērētājiem ir līdzīgas to iemeslu dēļ, ka tās veido viens vārds, ka tām ir līdzīgs garums un pirmie seši burti “respic”, kā arī astotais burts “r” ir identiski. Šo vizuālo līdzību nevar novērst nedz patskaņu “u” un “o”, kuri ir septītie burti, atšķirība, nedz arī devītā burta “t” pievienošana agrākās preču zīmes beigās.
- 56 Otrkārt, kas attiecas uz fonētisko salīdzinājumu, konfliktējošās preču zīmes tiek izrunātas trijās zilbēs, turklāt divu pirmo zilbju “respi” izruna abos gadījumos ir identiska. Trešās zilbes, kas attiecīgi ir “cur” un “cort”, izruna parāda gan līdzības, ko pastiprina līdzskaņu “c” un “r” esamība, gan arī atšķirības, kuru pamatā ir starpība starp patskaņiem “u” un “o”, kā arī burts “t” agrākajā preču zīmē. Šajā situācijā atšķirības nav pietiekamas, lai atsvērtu pirmo divu zilbju identiskumu, kā arī līdzību, kuras pamatā ir līdzskaņu “c” un “r” esamība trešās zilbes izrunā. Tādējādi ir jāsecina, ka fonētiskā līdzība pastāv.
- 57 Treškārt, attiecībā uz konceptuālo līdzību vispirms ir jānorāda, ka, lai gan vidusmēra patērētājs parasti preču zīmi uztver kopumā un neanalizē tās dažādas sastāvdaļas (iepriekš minētais spriedums lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 25. punkts), tas negroza to, ka, uztverot vārdisko apzīmējumu, viņš sadalīs to vārdos, kuri viņam izraisīs noteiktu nozīmi vai atgādinās zināmus vārdus (Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. oktobra spriedums lietā T-356/02 *Vitakraft-Werke Wührmann/ITSB — Krafft* (“VITAKRAFT”), Krājums, II-3445. lpp., 51. punkts). Tādējādi prasītājas arguments par to, ka patērētāji konfliktējošās preču zīmes nesadalīs, nav pieņemams *a priori* bez konkrētu lietas apstākļu pārbaudes.

- 58 Turpinājumā ir jāatgādina, ka izskatāmajā lietā konfliktējošo preču zīmju konceptuālā uztvere divās grupās, kas veido konkrēto sabiedrības daļu, atšķirsies. Profesionāļu sabiedrība, ņemot vērā tās zināšanas un pieredzi, parasti spēs saprast terminu, uz kuriem norāda dažādi konfliktējošo preču zīmju elementi, konceptuālo nozīmi, tas ir, "elpošanas" saistībā ar "respi", "kūre" vai "ārstēt" saistībā ar "cur" un "kortikoīdi" saistībā ar "cort". Tātad, sadalot abas preču zīmes to attiecīgajās sastāvdaļās, reģistrācijai pieteikto preču zīmi tie interpretēs kā tādu, kas atbilst "elpošanas traucējumu ārstēšanai", un agrāko preču zīmi kā tādu, kas apzīmē "elpošanas ceļiem paredzētus kortikoīdus". Tā kā agrākās preču zīmes nozīme ir specifiskāka nekā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes nozīme, šīm divām preču zīmēm ir noteikta konceptuālā atšķirība, tomēr tām ir kopīga vispārīgā ideja, kas ir saistīta ar elpošanu. Tādējādi, lai gan konceptuālā atšķirība iepriekš konstatēto vizuālo un fonētisko līdzību vājina, tad tomēr tā nav pietiekami izteikta, lai šo līdzību profesionāļu sabiedrības uztverē neitralizētu.
- 59 Runājot par gala patērētājiem, iepriekš jau tika norādīts, ka slimību, no kurām tie cieš, nopietnā rakstura dēļ to uzmanības līmenis un zināšanas ir augstākas par vidējo. Tādēļ abās attiecīgajās preču zīmēs viņi spēs izšķirt elementu "respi" un saprast tā konceptuālo nozīmi, kura norāda uz viņu veselības problēmu vispārējo dabu. Šajā posmā viņu ierobežotās medicīniskās terminoloģijas zināšanas neļaus atšķirt elementu "cur" un "cort" konceptuālās norādes. Tādējādi, aplūkojot no konceptuālā viedokļa, konfliktējošās preču zīmes viņiem ir līdzīgas, jo elements "respi", kas ir vienīgais, kam ir skaidrs un noteikts konceptuālais saturs, ir identisks.
- 60 Ar ITSB argumentu, ka elements "respi" nevar būt par pamatu nekādai apzīmējumu līdzībai tādēļ, ka tas ir aprakstošs, iepriekš izdarītos secinājumus par konfliktējošo preču zīmju uztveri nevar apšaubīt. Neraugoties uz tā raksturu, minētais elements, kas atrodas abu preču zīmju sākumā, aizņem divas no trim zilbēm un ir garāks nekā attiecīgie otrie elementi, ir ievērojami saistīts ar attiecīgo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu. Turklāt attiecībā uz profesionāļu sabiedrību iepriekš jau tika norādīts, ka visus konfliktējošo preču zīmju elementus tā uzskatīs par tādiem, kas apraksta

attiecīgo preču nolūku vai aktīvo vielu. Tādējādi šī sabiedrība būs nevis tendēta piešķirt dotajam elementam īpašu nozīmi, bet gan uztvers abas preču zīmes ar to attiecīgo vispārējo konceptuālo nozīmi.

- 61 Visbeidzot, ar iepriekš minētajā 51. punktā izklāstīto personas, kas iestājusies lietā, argumentu, kas attiecas uz brīvās izmantošanas imperatīvu, kurš ir saistīts ar elementu “respi”, tāpat nevar grozīt iepriekš izdarītos secinājumus par konfliktējošo preču zīmju uztveri. Nevar uzskatīt, ka secinājums, ka starp konfliktējošajām preču zīmēm, aplūkojot tās kopumā, pastāv līdzība, noved pie elementa “respi” monopolizācijas.
- 62 Nemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka profesionāļu sabiedrībai konfliktējošās preču zīmes ir vidēji līdzīgas un gala patērētājiem — ļoti līdzīgas. Faktiski pēdējiem preču zīmes ir līdzīgas no vizuālā, fonētiskā un konceptuālā viedokļa. Turpretim profesionāļu sabiedrība uztvers abu preču zīmju noteiktu konceptuālo atšķirību, kas tomēr nav pietiekama, lai konstatēto vizuālo un fonētisko līdzību pilnībā neitralizētu.

Par agrākas preču zīmes atšķirtspēju un sajaukšanas iespēju

Lietas dalībnieku argumenti

- 63 Prasītāja uzskata, ka agrākās preču zīmes atšķirtspēja ir vidēja. Šajā sakarā tā norāda, ka “respicort” ir iztēles radīts termins un ka, lai gan elements “respi” norāda uz terminu “elpošanas”, citam elementam “cort” attiecīgie patērētāji aprakstošu nozīmi

nepiešķirs, un tas tā ir it īpaši tāpēc, ka tas nav izolēts no cita elementa un tādējādi ir mazāk uztverams. Agrākās preču zīmes atšķirtspēju pastiprinot apstākļi, ka "netieši norādošu apzīmējumu" izmantošana zāļu jomā esot parasta.

- 64 Kopumā prasītāja uzskata, ka izskatāmajā lietā preces ir identiskas, līdzības pakāpe ir ļoti liela un agrākās preču zīmes atšķirtspēja ir vidēja. Tā secina, ka starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi pastāv sajaukšanas iespēja.
- 65 ITSB norāda, ka agrākās preču zīmes atšķirtspēja ir ļoti vāja. Tas pauž viedokli, ka elementu "respi" parasti uztver kā norādi uz vārdu "elpošanas" un ka vismaz profesionāļu sabiedrība elementu "cort" uztvers kā norādi uz "kortikoīdiem". Tādējādi agrāko preču zīmi veido vienīgi aprakstošie elementi. Tāpat ITSB norāda, ka prasītāja nav pamatojusi savu tēzi, ka zāļu jomā "netieši norādošie apzīmējumi" tiek lietoti bieži.
- 66 Tas secina, ka, ņemot vērā nelielu līdzību starp preču zīmēm un vāju agrākās preču zīmes atšķirtspēju, sajaukšanas iespējas esamība izskatāmajā lietā ir jāizslēdz.
- 67 Persona, kas iestājusies lietā, pievienojas ITSB nostājai. Tā piebilst, ka agrākās preču zīmes vājo atšķirtspēju apstiprina liels reģistrētu preču zīmju skaits, kuras ietver elementus "respi" un "cort".

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 68 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēju veido risks, ka sabiedrība var domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no viena un tā paša vai, attiecīgā gadījumā, no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem.
- 69 Šī judikatūra arī nosaka, ka sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā to, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, jo īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un preču vai pakalpojumu, kurus šie apzīmējumi aptver, līdzību (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB/ITSB — Giorgio Beverly Hills* (“GIORGIO BEVERLY HILLS”), *Recueil*, II-2821. lpp., 29.–33. punkts, un 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso u.c./ITSB — DaimlerChrysler* (“PICARO”), Krājums, II-1739. lpp., 49. un 50. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 70 Iepriekš jau tika konstatēts, ka, no vienas puses, attiecīgās preces ir identiskas un, no otras puses, ka konfliktējošās preču zīmes ir vidēji līdzīgas profesionāļu sabiedrībai un ļoti līdzīgas gala patērētājiem.
- 71 Attiecībā uz agrākās preču zīmes atšķirtspēju ir jānorāda, ka abas konkrētās sabiedrības daļas grupas to uztvers kā aprakstošu, lai arī dažādā mērā. Kā tika izklāstīts iepriekš, veicot konceptuālās līdzības pārbaudi, profesionāļu sabiedrība abus elementus uztvers kā tādus, kas apraksta attiecīgās preces mērķi un aktīvo vielu, bet gala patērētāji, nepiešķirot noteiktas konceptuālās nozīmes elementam “cort”, tomēr katrā ziņā būs spējīgi saprast elementa “respi” norādi.

- 72 Tādējādi var uzskatīt, ka konkrētajai sabiedrības daļai, it īpaši profesionāliem medicīnas jomā, agrākās preču zīmes atšķirtspēja ir vāja. Šajā sakarā prasītājas tēzi par "netieši norādošu apzīmējumu" biežu izmantošanu ārstniecības līdzekļu jomā nevar atbalstīt, jo, no vienas puses, tā nav nekādā veidā pamatota un, no otras puses, prasītāja nepaskaidro šī apstākļa nozīmi saistībā ar konkrēto agrākās preču zīmes situāciju.
- 73 Lai gan, no vienas puses, faktoru, kam ir nozīme sajaukšanas iespējas vērtējumā, savstarpējās saistības dēļ un, no otras puses, tādēļ, ka šī iespēja ir jo lielāka, jo lielāka ir iebildumu pamatā esošās preču zīmes atšķirtspēja (iepriekš minētais spriedums lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 20. punkts), vāja agrākās preču zīmes atšķirtspēja ļauj izslēgt sajaukšanas iespējas esamību profesionāļiem, attiecībā uz gala patērētājiem, kuriem konfliktējošās preču zīmes ir ļoti līdzīgas, ar šo apstākli vien nepietiek.
- 74 Līdz ar to ir jāsecina, ka vācu gala patērētāju uztverē starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi pastāv sajaukšanas iespēja. Tādējādi vienīgais pamats ir jāatbalsta un šī fakta dēļ apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, nepastāvot vajadzībai pārbaudīt prasītājas norādītā *Deutsches Patent- und Markenamt* lēmuma nozīmi šajā lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 75 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas

dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem. Tā kā prasītāja nav lūgusi, lai personai, kas iestājusies lietā, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tai pašai jāsedz savi tiesāšanās izdevumi saistībā ar iestāšanos lietā. Visbeidzot, persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2004. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 1004/2002-2;**

- 2) ITSB sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājas tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies saistībā ar iestāšanos lietā;**

- 3) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar iestāšanos lietā pati;**

4) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Pirrung

Meij

Pelikánová

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 13. februārī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung

